

[Rager.]

som om de havde Magten, er de i Virkeligheden Vasaller af de højere Herrer ovre i den anden Ende af Bygningen, og jeg haaber derfor, hvis vi bliver enige om noget her, at de saa har sørget for, at de allerhøjeste Herrer har givet deres Sanktion, for ellers maa vi jo hellere bede dem derovre straks gøre det hele.

Korsgaard: At det foreliggende Lovforslag regnes at have stor politisk Betydning, derom kan der jo ikke være nogen Tvivl for dem, der har gjort Huslejelovgivningen med gennem nogle Aar, og at man ogsaa fra radikal-socialdemokratisk Side ved enhver Lejlighed har søgt at udnytte den politiske Situation bedst muligt, tør vel ingen benægte. Der er ogsaa strejft ind paa Politikken af den højtærede Indenrigsminister. Der er saaledes sagt om Venstre, at der jo dog ogsaa var forstaaende Kredse her; den højtærede Minister henviste til „Morgenbladet“ med Hr. Asger Karstensen som Redaktør. Aah ja, den Situation har vi jo truffet nogle Gange før indenfor Venstre. Jeg minder om de sønderjydske Forhold; man havde Hr. H. P. Hanssen som Leder og havde ogsaa en anelig Flensborggruppe, med andre Ord, man kunde saa vidt muligt spille paa alle Strengene. At Venstre ogsaa ved denne Lejlighed gerne gør det, forbavser mig saamænd ikke, og at Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Slebsager, indstiller sig paa den Side, hvorfra Venstre dog vistnok venter sig mest Tilgang, nemlig fra Grundejerne, synes mig ogsaa saare forstaaeligt efter hele Venstres Anslag i saa mange Henseender. Man maa jo for Venstre haabe, at man vil forstaa Udtalelserne, saaledes som de nu en Gang retteligen bør forstaaes.

Som sagt, den rene politiske Bedømmelse af Situationen lægger jeg for saa vidt ikke saa forfærdelig megen Vægt paa. Skal man henvise til Udtalelser, maa det fornuftigvis blive til Udtalelser fra Folk, som kan antages ikke at være udpræget partipolitisk prægede, og dér kan man naturligvis altid lægge en vis Vægt paa, hvad Universitetets Rektor Hr. Birck siger. Med den Autoritetstro, som jeg er overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister altid er i Besiddelse af, naar de faldne Udtalelser passer med, hvad han synes er rigtigt — men ogsaa kun da —, forbavser det mig ikke, at han fremdrager dem. Det forbavser mig lidt mere, at den højtærede Indenrigsminister, som jo dog er statsvidenskabelig Kandidat og formentlig har haft Professor

Warming, i hvert Fald paa nært Hold — om som Lærer, tør jeg ikke sige —, slet ikke har hørt eller set noget om, hvad Professor Warming har udtalt; det forekommer mig, at hele Professor Warmings Anslag er saa langt, langt mere samfundsmæssigt underbygget end de Udtalelser, som altsaa Hr. Rektoren har fremsat. Vi kender jo Rektoren, i hvert Fald en hel Del af de Konservative kender ikke saa lidt til Rektoren, og vi ved jo ogsaa nok, hvorledes han kan være tilbøjelig til at tidspræge sine Udtalelser.

Vi har ogsaa en anden Udtalelse, nemlig den fra Staden Københavns statistiske Kontor. I den Anledning kan jeg ikke lade være at forundre mig en Smule over, at den højtærede Indenrigsminister ikke paa et tidligere Tidspunkt af sit Liv har været i Stand til at opdrage sin Stab saaledes, at den kunde handle forsvarligt, men aldrig saa snart er han ude af Døren, før de indlader sig paa Betragtninger, som et Kontor af denne Art aldrig burde indlade sig paa efter Ministerens Mening. Hvilke fortrinlige Egenskaber den højtærede Minister end har, maa man maaske have Lov til at antage, at i pædagogisk Henseende rager han ikke højt op.

Derefter skal jeg gaa over til Sagen, om jeg saa maa sige, og til mine egne Betragtninger. Jeg vil gerne først stille dette overmaade simple Spørgsmaal: Ønsker store Kredse i dette Land eller, rettere sagt, i Storkøbenhavn i al Fremtid at bevare Boligrestriktioner? Efter den socialdemokratiske Ordførers (Simonsen [Aarhus]) Udtalelser gaaende ud paa, at det offentlige gør Tingene meget billigere end de private, maa jeg jo antage, at den rigtige Samfundsorden maa være, at alt styres herfra; jeg havde jo egentlig ogsaa ventet et Hør fra, om jeg saa maa sige, det mindre Regeringspartis Bænke, men det udeblev jo. Jeg maa dog ogsaa mene, at den højtærede Indenrigsminister ikke paa sin Vandring er kommet saa vidt, at han vil underskrive dette; jeg maa endda mene, at Forslaget, ufuldstændigt som det efter min Mening er, jo dog nærmest peger i Retning af en Afvikling.

Jeg maa altsaa gaa ud fra, at heller ikke Ministeren selv ønsker Boligrestriktionerne bevaret i al Fremtid, men hvornaar kan man komme bort fra dem? Dér opstiller man jo to Ting.

For det første skal der være Boliger nok. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at den Dag, det begynder at knibe med at faa lejet ud, kan det blive vanskeligt at faa bygget, hvis ikke vi kommer ind i en